

Адміністративно-територіальні зміни

<p>Встановлення кордону з Польщею</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>9 вересня 1944 р.</i> — укладення між урядом УРСР і Польським комітетом національного визволення Люблінської угоди, згідно з якою частина українських земель (<i>Холмищина, Лемківщина, Надсяння, частина Підляшся</i>) з населенням майже 800 тис. українців передавалася Польщі (таким чином сталінське керівництво намагалося підтримати прорадянський польський уряд та змінити негативне ставлення польського населення до радянської влади, спричинене подіями 1939 р.). • <i>16 серпня 1945 р.</i> — укладення договору про радянсько-польський кордон, який встановлювався по «лінії Керзона» з відхиленням на схід (тобто на користь Польщі) на 5—8 км, а в окремих районах навіть на 17—30 км. • <i>1951 р.</i> — завершення процесу українсько-польських територіальних домовленостей, коли на прохання Польщі відбувся обмін прикордонними ділянками (до Львівської області відійшли землі в районі м. Кристинополя, а до Польщі відійшла територія довкола м. Нижні Устрики Дрогобицького району)
<p>Встановлення кордону з Чехословаччиною</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>26 листопада 1944 р.</i> — схвалення з'їздом Народних комітетів Закарпаття в м. Мукачевому Маніфесту про воз'єднання Закарпатської України з Радянською Україною. • <i>29 червня 1945 р.</i> — договір між ЧСР і СРСР, який юридично закріпив рішення з'їзду в Мукачевому. • <i>22 січня 1946 р.</i> — указ Президії Верховної ради СРСР про утворення у складі УРСР Закарпатської області
<p>Встановлення кордону з Румунією</p>	<ul style="list-style-type: none"> • <i>10 лютого 1947 р.</i> — підписання радянсько-румунського договору, за яким до УРСР відходили Північна Буковина, Хотинщина, Ізмаїльщина (тобто закріплювалися кордони, встановлені в 1940 р.). • <i>23 травня 1948 р.</i> — передача Румунією Радянському Союзу острова Зміїний і частини дельти Дунаю
<p>Наслідки врегулювання територіальних питань</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Остаточне встановлення та юридичне закріплення кордонів республіки. • Збільшення території УРСР. • Демографічні зміни у складі населення. • Об'єднання основної частини українських земель у кордонах однієї держави

Україна в ООН та міжнародних організаціях

<p>Створення Міністерства закордонних справ УРСР</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Прийняття керівництвом СРСР на завершальному етапі війни рішення про відновлення зовнішньополітичного представництва УРСР; це рішення Й. Сталіна було суто пропагандистською акцією. • 1944 р. — створення Наркомату закордонних справ (НКЗС) на чолі з О. Корнійчуком. Згодом заміщено на Д. Мануйльського. • НКЗС УРСР не мав прав самостійно встановлювати дипломатичні зв'язки з іншими країнами; відсутність українських посольств у зарубіжних країнах; українські дипломати повинні були погоджувати свої дії з установами відповідних зовнішньополітичних служб Наркомату, а пізніше Міністерства закордонних справ СРСР; питання про вступ України в міжнародні відносини вирішував союзний центр. • 1946 р. — участь УРСР у роботі Паризької мирної конференції з питань розробки і підписання договорів із колишніми союзниками Німеччини; підпис української делегації під мирними договорами з Болгарією, Італією, Румунією, Угорщиною, Фінляндією
<p>Мета діяльності</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Організація Об'єднаних Націй (ООН) — міжнародна організація, метою діяльності якої є підтримка і зміцнення миру і міжнародної безпеки та розвиток співробітництва між державами світу
<p>Діяльність України в ООН та інших міжнародних організаціях</p>	<ul style="list-style-type: none"> • 1945 р. — включення України до складу 47 країн-засновників ООН разом із Білоруссю та СРСР; участь української делегації в розробці та прийнятті статуту ООН. • 1946 р. — обрання УРСР до складу Економічної і Соціальної Рад терміном на один рік. • 1947 р. — УРСР стала членом Економічної комісії ООН у Європі. • 1948—1949 рр. — Україна — непостійний член Ради Безпеки ООН. • Україна в перше післявоєнне десятиліття увійшла до складу: Всесвітньої організації охорони здоров'я, Міжнародного союзу електрозв'язку, Всесвітньої метеорологічної організації, Всесвітнього поштового союзу, ЮНЕСКО — організації ООН з питань освіти, науки та культури

Внутрішньополітичне та економічне становище республіки

Внутрішньополітичне становище	<ul style="list-style-type: none">• Відновлення режиму одноосібної влади Й. Сталіна, культ особи якого досяг апогею.• Відсутність в Україні будь-якої самостійної політики.• Заміна національних кадрів у радянському та партійному апараті вихідцями з Росії та інших республік СРСР.• Відсутність демократії та свобод громадян.• Зловживання владою.• Відновлення репресій (пік репресій в Україні припав на 1947 р.).• Підпорядкування політичному центру діяльності перших секретарів ЦК КП(б)У: М. Хрущов (1943—1946 рр. та 1948—1949 рр.); Л. Каганович (1947 р.); А. Мельников (1950—1953 рр.)
Економічне становище	<ul style="list-style-type: none">• Початок відбудови народного господарства вже в умовах завершення війни.• Відновлення інфраструктури: мостів, залізниць, електростанцій, ліній електропередач тощо.• <i>Серпень 1946 р.</i> — прийняття Верховною Радою СРСР четвертого п'ятирічного плану відбудови і розвитку народного господарства на 1946—1950 рр.• Першочергова відбудова важкої промисловості, транспорту та енергетики.• Великі масштаби збитків, завданих війною; значно більші масштаби відбудовчих робіт, ніж у будь-якій іншій країні Європи.• Проблема капіталовкладень: відмова від плану Маршала, розрахунок лише на внутрішні резерви.• Нестача робочої сили, особливо кваліфікованої.• Ускладнення процесу відбудови голодом 1946—1947 рр.